

Sau đúng 60 năm Mao Trạch Đông thành lập nhà nước Cộng sản Trung Hoa, một cuộc đm máu giữa người Uighur (Hồi giáo Thổ Nhĩ Kỳ) và người Hán tại thủ phủ Urumqi, Tân Cờng vào hôm 6-7-2009 đã làm chấn động giới lãnh đạo Trung Cộng, đn nới Chết cho Hờ Cờm Đào phờ vờ vờ bở ngang hờ nghờ Thờng Đờnh G-8, bay vờ nờ cờ pờ cờ đờ giờ quyờ t vờ biờn đờng sờ cờ này. Nếu không, nó sẽ lan rộng khắp nước vì không chỉ Tây Tạng, Tân Cờng mà ngay trong lòng người Hán cũng đã có sự chia rẽ như Hán nam, Hán bắc cũng không xa gì nhau vì phong ngôn, vì phong tục tập quán khác nhau; đó là chưa kể tới cao trào chờng Cộng sản, đòi tở do dân chủ phát đờng tở vờ Thiên An Môn năm 1989, và nhất là tở chờc Pháp Luân Công đã và đang ngờm ngờm chờng đời ở trong lòng người dân Trung Hoa.

Nguyên nhân gây nên các cuộc xung đột đờng biờu tình, bở đờng tở Urumqi là vì dân Hờ đòi chính quyờn Trung Cộng đời tra vờ vờ cờ hai người Hờ bị giờ tở chết và khoờng 100 người khác bở thờng trong các cuộc đờng đờ vờ người Hán vào tháng 6 vờ qua tởi một nhà máy sản xuất đờ chời ở Thiờu Quan, thủ phủ Quờng Đông.

Nhờ nguyên nhân xa cờ các cuộc nời đờy này là người Hờ không muờn trở thành thiờu sản vì chính sách Hán hóa cờ chính quyờn và hờ bở kờ thờ rõ ràng ngay trên quê hờng cờ hờ. Chờ trờng Hán hóa nhờng vùng đờ tở trờ như Tây Tạng, Tân Cờng cờ chính quyờn Trung Cộng, bởng cách di dân Hán tới làm ăn sinh sống, kinh doanh, thờng mời quá rõ ràng... đã làm cho dân sờ người Hán đã nhờy vờ tở trong hai thờp niên qua, tở 6% lên tởi 40% trong sỏ 20 triờu dân tởi đây.

Sỏ người bở thờng trong vờ bởo lờc xỏy ra ở Urumqi suờ tởn qua đã lên đờn 1700 người. Thờng kê tở chính quyờn khu tở trờ cho biờ tở có 939 người bở thờng hiờn vờn đang nờm trong bởnh viờn. Chờ tở chờ chính quyờn khu vờc Nur Berkri trong mỏt bài phát biờu trên truyờn hình cho biờ tở trong sỏ đó, 216 người bở thờng nờng, 74 người trong tình trờng trờm trờng. Thiờ tở hời tài sỏn tởng cờng 627 xe, gỏm xe buýt, xe vờn tởi, xe cờnh sát đã bở đờp phá và đờ tở cháy trong vờ bởo lờc chờ tởng. Tớnh đờn hiờn nay, 633 đờn vờ xây đờng vời tởng đời nớch hờn 21 ngàn thờc vuờng bở hờng trong vờ bởo đờng. Có 291 cờa hàng bở đờp phá, 29 trong sỏ này bở thiờu rời, hờu hỏt là các siêu thờ lờn.

Khi bài này đờn tay đờc giờ thì tình hình Urumqi vờn còn căng thờng. Công an thành phố đã đờa ra thông báo nghiêm cờm hoỏt đờng tở tởp và biờu tình trái phép. Mỏt sỏ ngờ đờng đờn đờn khu chờ chính vờn đớng cờa. Con sỏ ngời chờ tở nay đờc chính quyờn loan báo chính thờc là 184 người, nhờng giời thỏo tin cho rờng con sỏ này rỏt cao. Nhà nước cho biờ tở con sỏ ngời chờ tở, gỏm 137 người Hán, 46 người thuờc sỏ cờ Uighur, và mỏt ngời là thuờc sỏ cờ Hời.

Hôm thß Sáu tußn vßa qua, nhßa cßm quyßn tßnh ra lßnh đßng cßa cßc đßn thß Hßi gißo khßng cho ngß i dßn đßn thß lßy nhß bßnh thßng, nhßng sau cßng vß sß phßn ßng bßt lßi cßa ngß i Hßi nßn hß chß cho phßp mßt sß đßn Hßi gißo mß cßa trong mßt thßi gian ngßn. Đßa sß ngß i Hßn thß tß ra an tßm vß i sß cß mßt cßa Cßnh sßt vß bß đßi ßn ngß trong vßng bßo lßn.

Hißn nay Trung Cßng lßa mßt qußc gia to lßn, đßng dßn nhßt thß gißi gßn 1.4 tß ngß i, gßm 56 sßc tßc, khßch nhau vß ngßn ngß, vß vßn hßa nßi chung. Ngß i Hßn chißm đßa sß, khoßng 91%; trong khi cßc sßc tßc khßch cß cß 9%, khoßng 105 trißu ngß i. Gißc mß Đßi Hßn vß Hßn hßa cßa trißu đßi Cßng Sßn hißn tßi cßng khß phß hßp vß cßc tßi n trißu đßi qua lßch sß thßng trßm cßa vßng đßt đßy bißn đßng, đßy tranh chßp nßy.

Quý đßc giß đß xem phim ßnh vß lßch sß vß chißn tranh cßa Trung Hoa khß nhßu. Do đß , khßi nißm vß cßc trißu đßi Trung Hoa, theo dßng lßch sß chßm gißt, tißu dißt nhau rßm rßm, nhßng dßn sß vßn đßng đßu thß gißi, lßa chuyßn cßn bßn tßi.

Sß LßC Vß LßCH Sß TRUNG HOA

Theo lßch sß Trung Hoa, nßm 202, trßng cßng Cßng Nguyßn (BC), sau khi chißn thßng nhßa Tßn vß đßnh bßi Hßng Vß, Lßu Bang lßn ngßi Hoßng đß, đßt tßn trißu đßi mßi lßa nhßa Hßn, mßa ngß i đßi sau gßi lßa vßng trißu Lßu Hßn. Đß cßng cß quyßn lßc, Lßu Bang phßi đßi mßt vß i cßc bß lßc ß bißn gißi phßi bßc Trung Hoa, cß hßng ßm Thß Nhß Kß, gßi chung lßa Hung Nß, cßm đßu bßi mßt Thißn vu (vua Hung Nß).

Cßc bß tßc Hung Nß lßa bß tßc du mßc nhß nhßng bß tßc du mßc khßch, nhßng ngß i Hung Nß cß truyßn thßng gßy chißn tranh, đß tßng nhßu lßn tßn cßng vßo Trung Hoa, lßnh thß cßa ngß i Hßn.

Lßu Bang tin rßng ßng vßn chßa đß mßnh đß đßnh bßi cßc bß tßc phßng bßc, vß thß ßng mua chußc hß bßng thßc phßm vß qußn ßo đß đßi lßy sß thßa thußn lßa khßng xßm phßm vßo qußc gia mßi trß vß cßa ßng. Thßm chß ßng đß phßi gß cho vß vua Hung Nß mßt ngß i đßp mang danh lßa cßng chßa Trung Hoa. Do đß , lßch sß Trung Hoa cho rßng, kß tß thßi Lßu Bang, vß vua sßng lßp nhßa Tßy Hßn đß cß gßng duy trß ngß tßc, tßc lßa 5 sßc dßn, gßm: Hßn, Mßng, Mßn, Hßi, Tßng. Dß nhßn, ngß i Hßn vßn chißm tß lßa cao nhßt vß thßng nhßt đßc Trung Hoa mßt thßi khß hßng thßnh.

Qua hơn 2000 năm lịch sử thăng trầm tính theo Tây lịch, Trung Hoa cũng nhiều lần bị các bộ tộc thiêu đốt xâm lấn và cai trị. Ngoài bộ tộc ngòi Kim và ngòi Nô Chên, Khiết Đan... có khi xâm lấn trung nguyên, nhưng cuối cùng chinh vĩ được và chiếm luôn lãnh thổ Hán tộc là đồ quân bách chiến bách thắng của ngòi Mông Cổ – Thiệt Mộc Chên và Đồ Hãn kế vị là Hốt Tật Liệt, đã lập nên nhà Nguyên, trị vì Trung Hoa từ năm 1271 đến năm 1368.

Từ năm 1387, sau hơn 30 năm nối dõi, Chu Nguyên Chương (ngòi Hán) đánh bại nhà Nguyên và lập ra nhà Minh. Trong các đời vua của nhà Minh được mô tả là thời kỳ thịnh trị cho đến khi đồ quân ngòi Mãn Châu đánh vào phía bắc Trung Hoa, cùng lúc dân Hán nối dõi chống lại vua Sùng Chính. Năm 1644 quân khời nghĩa Lý Tự Thành tràn vào Bắc Kinh. Vua Sùng Chính treo cổ tử vong.

Quân Thanh tiến vào Trung Nguyên, đánh bại quân khời nghĩa Lý Tự Thành. Trong bảy năm tiếp theo, các cuộc chiến diễn ra bên ngoài Bắc Kinh và tiến dần, ngòi Mãn Châu chiếm được các vị trí quân sự chiến lược, nhưng ngòi Trung Hoa nhà Minh chuyển sang Đài Loan. Mãn Châu nắm quyền ở Bắc Kinh và cuối cùng chiếm toàn bộ Trung Hoa, lập lên triều đại nhà Thanh, một triều đại cai trị thời kỳ thịnh trị 19.

Cuộc Khời nghĩa Vũ Xương diễn ra vào ngày 10 tháng 10, 1911, và tiếp sau đó là sự tuyên bố thành lập một chính phủ trung ương riêng biệt, Cộng hòa Trung Hoa, tại Nam Kinh với Tôn Dật Tiên làm lãnh đạo lâm thời. Nhiều thời kỳ bắt đầu “ly khai” khời quyên khởi mao sát của nhà Thanh. Chế độ kìm nén tình trạng này, Thanh triều dù không muốn cũng buộc phải đưa Viên Thập Khởi trị lý nắm quân đội, kiểm soát Bắc Dương quân của ông, với mục tiêu nhằm tiêu diệt những ngòi cách mạng. Sau khi lên ghế chủ tịch và lập ra chính phủ của riêng mình, Viên Thập Khởi còn tiến xa hơn khi buộc triều đình phải cách chức nhiếp chính của Thuần Thân Vương. Với cách chức này sau đó được chính thức hóa thông qua các chế độ của Hiếu Tông hoàng hậu.

Khi Thuần Thân Vương đã buộc phải ra đi, Viên Thập Khởi và các vị chủ huy bên trong Bắc Dương quân của mình hoàn toàn nắm quyền chính trị của triều đình nhà Thanh. Ông cho rằng không có lý do gì để tiến hành một cuộc chiến tranh gây nhiều tổn phí, đặc biệt khi nói rằng chính phủ nhà Thanh chỉ có một mục tiêu thành lập một nền quân chủ lập hiến.

Tổng thể nhìn vậy, chính phủ của Tôn Dật Tiên muốn thực hiện một cuộc cải cách dân chủ, và những người lợi ích của nền kinh tế và dân chúng Trung Hoa. Với sự cho phép của Hiếu Tông

hoàng hậu, Viên Thụ Khâm bị bắt đưa đàm phán với Tôn Dật Tiên, người cho rằng mục tiêu của mình đã thành công trong việc lập ra một nhà nước cộng hòa và vì thế ông có thể cho phép Viên Thụ Khâm nhận chức vụ Tổng thống của nước Cộng hòa. Năm 1912, sau nhiều vòng đàm phán, Hiếu Đế nhường lại một chút chủ quyền tuyên bố sẽ thoái vị của Phổ Nghi, và hoàng đế nhường lại.

Nhà Thanh sụp đổ năm 1912 đánh dấu sự kết thúc của hơn 2000 năm chế độ phong kiến Trung Hoa và là khởi đầu của một giai đoạn bất ổn kéo dài.

Sau cuộc Nội chiến Trung Hoa, lực lượng Mao Trạch Đông đánh bại Quốc Dân Đảng của Tôn Trung Sơn, khi đó họ Tổng thống phải bỏ chạy sang Đài Loan, Mao tuyên bố thành lập nhà nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa ngày 1 tháng 10 năm 1949. Mục tiêu đầu tiên của Mao là thay đổi toàn bộ hệ thống xã hội đương đại và những cuộc cải cách ruộng đất, một hình thức đầu tư của chế độ của Cộng Sản. Vào năm 1953 ông đã thúc đẩy thực hiện nhiều chiến dịch tiêu diệt tư lợi lập chế độ tập thể và tập sản cũ. Đầu tư nước ngoài cũng bị bãi bỏ.

Những người ủng hộ Mao cho rằng, sự thống nhất và chế độ quyền của Trung Hoa là ưu tiên trong khoảng thời gian một thế kỷ đã được báo động, và những sự phát triển học tập, công nghiệp, chăm sóc y tế, cũng như giáo dục, đã làm tăng tiêu chuẩn sống của người dân Trung Hoa. Họ cũng cho rằng các chiến dịch như nhô vút và Cách mạng Văn hóa chế độ có mục đích thúc đẩy sự phát triển và “thanh lọc” nền văn hóa.

Những người chỉ trích chính phủ Mao cho rằng Mao đã đưa ra những biện pháp quản lý cuộc sống thông qua ngày của người dân quá chặt chẽ, và tin rằng những chiến dịch như Nhô vút và Cách mạng Văn hóa góp phần gây nên cái chết của hàng triệu người, làm thiệt hại to lớn về kinh tế và phá hủy các di sản văn hóa Trung Hoa.

Độc biết, chiến dịch như nhô vút đã gây ra nạn đói kinh hoàng, với gần 30 triệu người chết, đã khiến các nhà phân tích phương Tây và Trung Hoa cho rằng đó là nguyên nhân của một khủng hoảng nhân văn trong nông nghiệp và xã hội.

Đáp ứng tính chính thống chế độ nghĩa xã hội và tiêu diệt các chế độ cũ của Trung Hoa, cùng lúc này đưa đến một sự mục đích chính trị, Mao đã bắt đầu cho thực hiện Cách mạng Văn hóa năm 1967. Chiến dịch này như hàng ngàn tội ác mà một đất nước Trung Hoa. Hàng Vạn Binh khởi đầu trên

các đồng phạm và nhu cầu công dân bị coi là phạm cách mạng. Giáo dục và vận tải công cộng hầu như bị đình chỉ toàn bộ. Cuộc sống hàng ngày chỉ là đi hô khẩu hiếu và kêu gọi các câu nói của Mao Trạch Đông. Nhu cầu lãnh đạo chính trị nội bộ tập trung của Lưu Thiệu Kỵ và Đặng Tiểu Bình, bị thanh trừng và bị coi là “những kẻ theo tập đoàn”. Chiến dịch này chỉ hoàn toàn chấm dứt cùng với cái chết của Mao năm 1976.

ÂM MŨU HÁN HÓA CỦA TRUNG CỘNG

Tên của tôi nay, nước Trung Hoa vận chuyển duy trì ngũ tộc, tộc là 5 sắc dân: Hán, Mông, Mãn, Hồi, Tạng. Đó là chuyện nói tôi Hán tộc luôn luôn dòm ngó xu hướng phạm phạm Nam, nhất là mưu bành trướng ra biển Đông, không cần phải sợ đối tượng tranh giành đất, giành biển mà chỉ cần Hán hóa nước Việt Nam là xong. Về bauxite ở Cao nguyên trung bộ, vận thành lập những khu tập trung của người Hán theo kiểu da beo trên đất nước Việt Nam hiện nay là rõ ràng có ý đồ biến Việt Nam thành một tập đoàn, gọi là Việt tộc, tộc là lá cờ trong tập đoàn lại của Trung Cộng sẽ có 6 ngôi sao, sao thứ sáu là Việt tộc.

Nhìn lại lịch sử của dân tộc Việt trong gần 1200 năm bị Tàu đô hộ, thực sự nước Việt Nam đã bị xâm chiếm bởi 13 triều đại khác nhau: Nhà Triệu, nhà Tùy, nhà Tống, nhà Tây Hán, nhà Đường, nhà Thanh, nhà Đông Ngô, nhà Đông Tấn, nhà Nam Tấn, nhà Đông Hán, nhà Nam Tống, nhà Nam Hán, nhà Minh...

Trong dòng sinh mệnh của dân tộc, Việt Nam ngày nay vận chuyển đổi ngôn ngữ, vận chuyển đổi nét văn hóa dân tộc là một ý chí quyết tâm và tinh thần chống ngoại xâm bất khuất của toàn thể con dân nước Việt.

Như vậy có đáng sợ qua ý đồ xâm lăng bằng chính sách Hán hóa của Trung Cộng không? Câu trả lời là đáng sợ. Chỉ nhìn những biển đảo Tây Tấn, Tân Cộng thì biết. Trung Cộng, kẻ thù thời Đặng Tiểu Bình canh tân đất nước theo kiểu phát triển kinh tế thị trường, đời sống vật chất của con người có khá hơn, những xã hội thì càng ngày càng tha hóa; luân lý, đạo đức suy đồi, lòng ghen, máu mung, cướp giật nhan sắc, bởi xã hội đã đẩy con người chỉ theo vật chất mà cách diễn biến. Tôn giáo là nền móng của đạo đức, là sự nguỵ của yêu thương... thì bị ngăn cấm, bị gièm pha, hoặc bị cộng sản hóa bằng những cán bộ tôn giáo quỵ cạo trạo hình hình người dơi.

Thanh niên ln lên đợc đợng và nhà nợc giáo đợc theo bợn năng phi nhân, phi thú nên hợ hành đợng rợ t tàn bợo nhợ trong phim tiợn sợ. Cợ nhìn nhợng cuợc đợng đợ giợ a ngợợ i Hán và ngợợ i Uighur ợ Tân Cờng tuợ n trợợ c là rợ nhợ t. Chợ bợng tay chân, bợng gợ y gợ c, bợng dao, búa mà con sợ thợợ ng vong nhiợ u nhợ thợ trong mợ t buợ i chiợ u. Chợ cợ n đợ c tin vợ nhợ ng thanh niên Trung Cờng ngang ngợợ c hành hung ngợợ i Viợ t ợ Thanh Hóa, Hà Nợi, Cao Nguyên... nợ i hợ đợ n đợ kiợ m sợ ng, nhợ ng chợ ng coi ai ra gợ, là có thợ thợ y ngay bợ n chợ t bợ o tợ n cợ a hợ. Cợợ p rợ ng đã tàn bợ o, cợợ p biợ n lợ i càng bợ o hợ n vợ i ngợợ i dân chài Viợ t hiợ n lành đang kiợ m sợ ng qua ngày trên vùng biợ n cợ a quê hợợ ng hợ. Nhiợ u phân tích gia vợ Trung Công ngày nay còn cho rợ ng, nhà nợc đang đợ vào đợ u thanh niên mợ triợ t lý dân tợ c tợ đợ c, khích bợng tinh thợ n Đợ i Hán nhợ m tiợ n tợ i mợ c tiêu xâm lăng thợ giợ i trong tợợ ng lai.

Hiợ n nay nhà cợ m quyợ n và giợ i lãnh đợ o CSVN đang là tay sai đợ c lợ c cợ a nhà Đợ i Hán. Hợ là nhợ ng tên bán nợc hợ hợ, nhợ ng tên tợ i đợ cợ a dân tợ c này sợ đợợ c mãi mãi ghi vào sợ sách. Tợ i nhợ c thay!

Ồi! Không lợ tợ i đợ u thợ kợ thợ 21, giang sợ n gợ m vóc cợ a chúng ta lợ i mợ t lợ n nợ a lợ t vào tay nhà Đợ i Hán chợ vì mợ t đám vong thân, vong bợ n mang sợ n hà dợng hiợ n cho ngoợ i bang đợ vinh thân phì gia? Thợ nhợ ng, chúng tợi tin rợ ng, trợợ c hợ n thiêng sông núi, trợợ c vong linh cợ a anh hùng dân tợ c đã đợ máu xợợ ng đợ ng nợợ c và giợ nợợ c, chợ c chợ n sợ phợ trợ cho nhợ ng vợ anh hùng xuợ t phát tợ trong lòng dân tợ c đợ ng lên phá tan chính sách đợ ng hóa cợ a quân Bợ c phợợ ng ợ Tàu Cờng.

Chính sách điợ t chợ ng các bợ tợ c thiợ u sợ và bành trợợ ng ngợợ i cợ a Hán tợ c tợ i nhợ ng nợ i cợ n mợ u sinh đợ kiợ m lợ i có thành công hay không? Thợ a không. Trợợ c vẫn minh nhân loợ i ngày nay, không mợ t đợ quợ c nào tợ n tợ i nợ u hợ chợ trợợ ng tàn sát nhân sinh vô tợ i. Cợ nhìn vào nhợ ng tợ m gợợ ng lợ ch sợ nhân loợ i thì biợ t, nợ u con ngợợ i không đợ sợ c cợ n đợ chợ ngợ nhợ ng chợ đợ bợ o ngợợ c, thì Đợ t Trợ i, Mợ thiên nhiên sợ hợ y điợ t hợ theo lợ tợ nhiên.